

Uit het hART

hét huismagazine van Seniorenhuisvesting Zuid-Veluwe - winter 2024

Natuur

Terugkijken op
een onvergetelijk
jubileumfeest.

Seniorenhuisvesting 'Zuid-Veluwe'

Wat kun jij oogsten als je terugkijkt op je leven?

Op het moment dat ik dit stukje voor het huismagazine schrijf, is de herfst op zijn mooist. Na een paar dagen met mistige ochtenden en grijze luchten, schijnt de zon nu uitbundig en is de hemel strakblauw. De bomen zijn prachtig gekleurd en als ik met de hond loop kan ik het, zoals elk jaar, niet laten de mooiste bladeren op te rapen. Straks fiets ik nog even naar mijn moestuin op de Eng. De laatste groenten (bietjes) zijn geoogst, maar zolang het niet hard vriest blijven de dahlia's bloeien. Elke keer denk ik: dit zal wel de laatste bos zijn!

Behalve dat je van de natuur kunt genieten, biedt de cyclus van de seizoenen ook volop metaforen voor ons eigen leven, en op die manier ook gesprekstof voor de gespreksgroep Levenswijsheid in de Roosebrink, waar ik gespreksleider van ben. Herfst is oogsttijd. In de herfst kun je bijvoorbeeld kijken naar wat jij oogst als je terugkijkt op je leven. Of in de lente ... naar wat je nog kunt laten groeien. Daarover met elkaar in gesprek gaan en (levens-)ervaringen delen, kan boeiende gesprekken en soms verrassende perspectieven opleveren.

Soms zijn de onderwerpen op een andere manier gerelateerd aan de tijd van het jaar. Zo hebben we dit jaar in november met elkaar gesproken over 'delen'. Bij delen kun je denken aan 'iets weggeven' wat je zelf te veel hebt, bijvoorbeeld als je in een week wel tien komkommers oogst of met een emmer vol bloemen thuiskomt. Deel je in je welvaart als je oude schoenen en kleding, die je zelf niet meer draagt, inlevert voor vluchtelingen of slachtoffers van een ramp? Of gaat het bij delen over 'delen wat je hebt', dus niet wat je 'over hebt' of 'niet meer gebruikt'? Delen omdat je ziet dat iemand anders 'iets nodig heeft', zoals Sint Maarten zijn mantel deelde met de verkleumde bedelaar bij de poort.

Op deze plek wil ik in ieder geval mijn enthousiasme delen over het stralende weer en het mooie seizoen van de herfst. En over de bijzondere plek waar jullie wonen, een woonvorm op vrijzinnige grondslag, waar ruimte is om na te denken over wat van betekenis is en hoe je van betekenis kunt zijn. Onder andere in de verschillende gespreksgroepen op de verschillende locaties. Het is mooi daar als gespreksleider een bijdrage aan te kunnen leveren!

Mocht je nou denken: het lijkt mij ook leuk om mee te praten in een gespreksgroep? Meld je dan bij Lianne of Pieterneel, zij kunnen je meer vertellen over de groep op jouw locatie.

Voor nu: geniet van de verhalen over natuur in deze editie van Uit het hART en ga vooral buiten genieten van de seizoenen waar het kan. En dan ga ik nu even kijken of er nog bloemen zijn ...

Emma Schotveld

Humanistisch geestelijk verzorger Maatschap Zingeprek

In de Roosebrink zijn twee gespreksgroepen Levenswijsheid die maandelijks op dinsdag- en donderdagmiddag samenkomen. Emma Schotveld begeleidt de donderdaggroep, Margreet Bruens begeleidt de dinsdaggroep. Ook in de Timanshof en de Aleidahof zijn gespreksgroepen. Meer informatie en aanmelden: via Pieterneel en Lianne.

In deze rubriek een onderwerp dat het thema van dit magazine raakt.

Het thema van dit magazine is natuur. Dat is een mooie aanleiding om Hans Helder, lid van onze Raad van Advies en Toezicht, te interviewen. Op Wageningen Universiteit doet hij onderzoek naar de samenwerking tussen planten en bodemleven. In dit magazine vertelt hij over zijn fascinatie voor de natuur én waarom de boombladeren in de herfst rood en geel kleuren.

Je hebt Plantenziektenkunde gestudeerd. Waarom koos je voor deze studie?

“Als middelbare scholier was ik heel erg geïnteresseerd in fotosynthese. Hoe kan het nou toch dat planten gebruikmaken van zonlicht, en op één of andere manier CO₂ kunnen omzetten naar suikers en zuurstof? Dat vond ik zo iets fascinerends, daar wilde ik meer van weten. Daarom koos ik voor Wageningen Universiteit. Na een algemene propedeuse, waarin ook fotosynthese aan bod kwam, heb ik mij gespecialiseerd in plantenziektes. Er zijn allerlei beestjes die aan een plant knabbelen, en planten kunnen natuurlijk niet wegrennen voor hun belagers. In de loop der tijd hebben sommige planten een modus gevonden om goed om te gaan met hun belagers. De intieme relaties, die soms tussen planten en hun belagers zijn ontstaan, boeien mij enorm. De scheidslijn tussen wat schadelijk en wat helpend is voor de plant, is veel minder scherp dan je zou vermoeden. In de natuur zijn er geen ‘goedzakken’ of ‘slechteriken’, het ligt veel subtieler.”

is. Bijvoorbeeld in de herfst, als de bladeren rood en geel kleuren, wil ik weten: waarom gebeurt dit? Is het ergens goed voor?”

En ... waarom kleuren de bladeren in de herfst geel en oranje?

“Om mijn verhaal te kunnen begrijpen, moet je weten dat wit daglicht is opgebouwd uit alle kleuren

wordt dus gereflecteerd omdat de planten er niks nuttigs mee kunnen doen. Die groene reflectie is wat wij zien. Daarom zijn de meeste planten groen. In de herfst en winter krijgen we in onze regio te maken met heftige stormen. Als de bomen hun bladeren vasthouden, hebben ze meer kans om om te waaien. Daarom schudden de bomen hun bladeren in de herfst af. Voordat de bladeren vallen, onttrekt de boom nog snel alle voedingsstoffen eruit. Deze voedingsstoffen bewaart hij in de stam zodat hij er in de lente weer nieuwe bladeren van kan maken. Door het onttrekken van die voedingsstoffen worden de bladeren geel en rood. Natuurlijk is het niet zo dat planten daarover nadenken. Gedurende de evolutie hebben er allerlei boomvarianten bestaan. De varianten die hun blad in de herfst afschudden, hebben uiteindelijk de overhand in onze regio gekregen.”

“In Bennekom en Wageningen zijn wij gezegend met veel prachtige natuur.”

Wanneer is jouw interesse in de natuur ontstaan?

“Met mijn ouders heb ik vroeger veel in de bergen gewandeld. Ik denk dat toen mijn interesse voor de natuur is ontstaan. Het is niet zo dat ik veel planten en vogels herken, ik wil liever begrijpen waarom het zo

van de regenboog. Bladeren zijn zonnecollectoren waarmee planten zonlicht opvangen. Alle lichtkleuren, behalve groen, gebruiken ze voor hun fotosynthese. Groen is een energiesoort waar ze niks mee kunnen. Als ik het oneerbiedig zeg, is groen een soort afvallicht. Het groen

Je wilde nog iets vertellen over herfstbladeren ...

“Ja, er valt dus een enorme portie bladeren op de grond. Dat pakket is soms wel een halve meter dik. Je kunt er best wel een beetje verbaasd over zijn, dat dit dikke pakket in de lente

is verdwenen. Dat is het werk van het bodemleven. De regenwormen slepen de bladeren de grond in. De schimmels en bacteriën verteren het tot humus. De herfstbladeren zijn enerzijds voedsel voor het bodemleven en anderzijds is de humus weer een voedingsbodem voor de planten.”

Wat raakt jou in de natuur?

“Ik vind de natuur esthetisch mooi. In alle seizoenen, en zeker in de herfst, kan ik enorm genieten van een boswandeling. Ik vind het des te mooier om te begrijpen wat er gaande is. De combinatie van schoonheid en het begrijpen waarom de natuur zo in elkaar zit, helpt mij om bewuster om mij heen te kijken. Dat fascineert mij én ik word er vrolijk van. Het verklaart ook waarom ik wetenschapper ben geworden.”

Hoe kan de natuur ons helpen om vitaal en gezond te blijven?

“Het is gezond om lekker naar buiten

te gaan. De frisse buitenlucht en de schoonheid van de natuur zijn simpelweg goed voor lichaam en geest. In Bennekom en Wageningen zijn wij gezegend met veel prachtige natuur. Als je ouder wordt, en je lichaam je in de steek laat, is het niet voor iedereen meer weggelegd om de natuur in te trekken. Toch wil ik het aanmoedigen om naar buiten te gaan. Je kunt ook op een bankje in de tuin gaan zitten. Kijk om je heen naar wat er in de natuur gebeurt. Elk seizoen is er zoveel te zien.”

Het gaat slecht met de natuur in Nederland. Hoe kunnen we de natuur een handje helpen?

“Het is mijn stellige overtuiging dat we af moeten van de intensieve veehouderij. We hebben veel te veel koeien, varkens en kippen in Nederland. Al hun mest is echt heel schadelijk voor de natuur. Minder vlees eten is een serieus goed idee. Ook als je al wat ouder bent, kun je minder vlees en dierlijke producten eten.”

Je zit in de Raad van Advies en Toezicht (RvAT) van onze Seniorenhuisvesting. Hoe kwam Seniorenhuisvesting Zuid-Veluwe op je pad?

“Ik ben lid van de vrijzinnige geloofsgemeenschap, die deze Seniorenhuisvesting vijftig jaar geleden mede heeft opgericht. Van oudsher is onze gemeenschap afgevaardigd in de RvAT en het bestuur.”

Waarom past jouw werk als RvAT-lid bij jouw natuur?

“Dat komt voort uit mijn levenshouding. Ik probeer zorgvuldig om te gaan met de natuur om mij heen, maar ook met de mensen om mij heen. Dat raakt de kern. Het toezicht houden op het bestuur ligt binnen mijn vermogen wat ik kan. Bovendien vind ik het leuk en inhoudelijk ook waardevol om mij in te zetten voor de Seniorenhuisvesting. Als je een piepklein beetje kunt bijdragen aan een mooiere wereld, denk ik dat je dat moet doen, in alle bescheidenheid.”

***“De frisse buitenlucht
en de schoonheid
van de natuur zijn
simpelweg goed voor
lichaam en geest.”***

De tuindames van de Roosebrink

Gonnie de Jong en Tanja Lakemond wonen met veel plezier naast elkaar op de vierde etage van de Roosebrink. “We hebben het getroffen met elkaar en met alle andere burenen,” zeggen ze in koor. Ook zijn ze blij met hun weidse uitzicht op de tuin. Een uitzicht dat ze zelf mooi en netjes houden.

Hoe ziet de tuin van de Roosebrink eruit?

Tanja: "Ik vind het een ijzersterk ontwerp. Het hart van de tuin is een groot gazon met een acacia. Langs de rand staan struiken met stekels, zodat je vanaf de straat niet makkelijk de tuin inkomt. Ook staat er een pergola waar een clematis overheen groeit, in het voorjaar is dat een bloemenzee. Er zijn vier vierkante perkjes met planten en bloemen, die verzorgd worden door bewoners. Gonnie en ik hebben ieder zo'n perkje. Een hovenier maait het gras en onderhoudt de struiken, bomen en pergola."

voor, zoals cosmea en Oost-Indische kers, die ik later in het voorjaar uitplant. 's Zomers zijn we vaak in de tuin te vinden.

Op warme dagen blijven we na het tuinieren nog even nagenieten op het terras met een kopje thee. Vaak sluiten andere bewoners aan, dat is echt gezellig."

Gonnie: "In de herfst plant ik bollen: narcissen, tulpen en hyacinten." Tanja: "Bij het winterklaar maken, houden we rekening met de dieren. De afgevalen boombladeren mikken we in onze perkjes. Je krijgt er meer wormen van, dat is goed voor de vogels. Ook de uitgebloeide planten laten we staan. Pimpelmezen pikken de zaaddozen leeg, dat is zo'n leuk gezicht."

Hoe zijn jullie tuindame geworden?

Gonnie: "Toen ik hier vijf jaar geleden kwam wonen, zag ik een bewoner bezig in de tuin. Dat wilde ik ook wel, maar dat mag niet zomaar, dat moet je aanvragen. Via Woonstede heb ik een stukje tuin toegewezen gekregen." Tanja: "Ik zag een briefje op het prikbord met de vraag: wie wil mijn tuintje overnemen? De bewoner, die deze oproep had geplaatst, kon niet meer zelf voor het tuintje zorgen."

Hoe vaak werken jullie in de tuin?

Tanja: "Als we zin hebben." Gonnie: "Ik kijk wat er gedaan moet worden, en dan wacht ik het mooie weer af." Tanja: "Meestal appen we elkaar en dan gaan we samen."

Hoe ziet jullie tuinseizoen eruit?

Gonnie: "In het vroege voorjaar, ergens in maart, beginnen we met een beetje vegen en onkruid trekken. Bij de penningmeester vraag ik dan wat centjes aan om nieuwe plantjes te kopen." Tanja: "Op mijn balkon zaai ik bloemen

afval op en zijn voer voor vogels en egels. Onkruid laat ik soms staan. Wat is onkruid? Zevenblad en brandnetels kun je ook eten."

Gonnie: "In twee dingen verschil ik met Tanja. Onkruid schoffel ik weg ..." Tanja: "... en ik kan niet schoffelen, dat wordt bij mij een zootje."

Houdt de tuin jullie fit?

Tanja: "Jazeker! Met tuinieren ben je volop in beweging: zitten, opstaan, harken, vegen. Het inademen van frisse buitenlucht is goed voor je afweer."

"Het tuinieren geeft mij energie."

Gonnie: "Het tuinieren geeft mij energie. Soms denk ik: 'Ik ga een uurtje in de tuin werken', maar het wordt altijd meerdere uren."

Hebben jullie nog wensen voor de tuin?

Tanja: "Je hoort vreselijke dingen: minder insecten door pesticiden, de natuur heeft het moeilijk door klimaatverandering. Het stukje natuur dat we hebben, daar moeten we dus goed voor zorgen. Het zou mooi zijn als er meer bloemen en planten komen, waar insecten en

vogels wat aan hebben. Ik wandel veel en op één van mijn tochten kwam ik een stek van een vlinderstruik tegen. Die heb ik tussen de tegels uitgepeuterd en in de tuin gezet. Dat is een goede struik geworden." Gonnie: "De tuin is een paradijsje. Ik zou willen dat de tuin toegankelijker wordt voor rollators, dan kunnen meer bewoners ervan genieten."

*“Darko geeft
onvoorwaardelijke liefde”*

In deze rubriek vertellen bewoners over hun vriendschap. Vriendschappen zijn eerlijk, oprecht en warm. Je deelt het leven met elkaar op een bijzondere wijze en met een gouden hart.

Hond Darko was gelukkig ook welkom op de Aleidahof. Dat hun kwispelende maatje mocht meeverhuizen, was een belangrijke voorwaarde voor Henk en Jans van der Hoven om in 2022 de stap naar de Seniorenhuisvesting te maken. Inmiddels heeft Darko het hart van bijna alle burens gestolen. Van velen krijgt hij een aai over de kop, sommige kopen zelfs hondenkoekjes voor hem.

Wat voor een ras is Darko?

Henk: "De moeder van Darko is een blonde labrador, zijn vader een Schotse collie. Een Schotse collie wordt ook wel Lassie-hond genoemd, vernoemd naar de gelijknamige tv-serie."

Waarom hebben jullie voor dit ras gekozen?

Jans: "We hebben altijd twee honden gehad. Negen jaar geleden hadden we net een hond laten inslapen en zochten we een nieuw maatje voor de hond die we toen hadden: een kruising tussen een Rottweiler en Newfoundlander. Dat was een zwarte hond en het leek ons leuk om daar een zwarte bij te nemen."

Henk: "Via Marktplaats vonden we in Groningen een nestje met negen puppy's. Ze waren allemaal verschillend: kort haar, lang haar, krullen, meerkleurig en ook zwart. We wilden een klein hondje, dus we hebben de kleinste uitgezocht, maar Darko bleef maar groeien! Hij is groter geworden dan zijn vader en moeder." Jans: "Ik houd van pittige honden. Darko was een pittige pup en dan is de kans groot dat hij pittig blijft. Hij is niet zo pittig geworden als we hadden gedacht, haha! Hij heeft het karakter van zijn vader: nieuwe dingen bekijkt hij eerst van een afstandje, hij loopt

ook niet zomaar op vreemde mensen af."

Wat betekent de vriendschap met Darko voor jullie?

Jans: "Dat betekent heel veel, misschien wel alles. Omdat het met mijn gezondheid niet zo lekker ging, zijn we twee jaar geleden hiernaartoe verhuisd. Maar als Darko niet welkom was geweest, dan hadden we het niet gedaan. Hij is een huisgenoot, een vriend. Hij voelt mijn stemming aan. Als ik niet lekker in mijn vel zit, dan geeft hij mij zoveel troost. Ik vind het ook heerlijk om hem lekker te knuffelen, dat werkt heel ontspannend."

Henk: "Hij weet dat ik wat wilder met hem kan zijn. Bij mij komt hij dan ook aanzetten met zijn speeltjes. Touwtje trekken en ballen apporteren vindt hij geweldig."

"Darko werkt ook verbindend met de burens. Hij wordt hier totaal geaccepteerd."

Is de vriendschap met de hond ook iets wat jullie samen verbindt?

Jans: "Ja, we borstelen hem samen en hij geeft ons leuke gesprekstof. Maar we hebben ook wel eens woorden over de opvoeding." Henk: "Darko werkt ook verbindend met de burens. Hij wordt hier totaal geaccepteerd. Als ik hem uitlaat, krijgt hij in de centrale hal knuffels en koekjes van de medebewoners. Eens in de veertien dagen is er een borrel in de algemene huiskamer. Mensen vinden het leuk als we dan Darko meenemen."

Hoeveel honden hebben jullie samen gehad?

Jans: "Darko is onze dertiende hond. Onze eerste hond was een klein pincertje. Mijn moeder kon niet meer voor hem zorgen en toen hebben wij hem in huis genomen. Daarna hebben we alleen maar grote honden gehad. Als je het doet, moet je het goed doen."

Een hond houdt je in beweging omdat je hem moet uitlaten. Hoe belangrijk is dat als je ouder wordt?

Henk: "Ik laat hem vier keer per dag uit. Als het niet te nat is, maak ik 's middags een boswandeling. Als Jans zich goed voelt, gaan we samen. Dankzij het vele lopen, verstijf ik niet."

Met een hond ga je het hele jaar door dagelijks naar buiten. Je maakt dus alle seizoenen mee. Wat beleven jullie aan de natuur?

Jans: "Ik vind de herfst het mooiste. Niet om de rode bladeren maar om de nieuw knoppen. In de herfst begint het nieuwe leven voor het volgende jaar. Bij de beuk kun je dan de punten van de nieuwe beukenblaadjes al heel goed zien, dat is net fluweel. Ook ben ik gek op de winter. De sfeer van sneeuw vind ik heerlijk."

Henk: "Het gedempte geluid als je met sneeuw door bos het lopen ... dat is heel speciaal."

Wat is de belangrijkste levensles die je van Darko hebt geleerd?

Jans: "Liefde! Darko gaat onvoorwaardelijk voor je. Het kan hem niet schelen hoe je eruitziet. Hij accepteert je zoals je bent, dat zouden wij mensen ook vaker moeten doen." Henk: "De trouwheid van een hond, wat Darko heel sterk heeft, vind ik heel waardevol. Zijn trouw geeft mij een warm gevoel en maakt het makkelijk om van hem te houden."

“Ik wil graag bijdragen”

Nieuwe openingstijden van de bibliotheek: altijd open!

Op initiatief van Jan Willem Kuchler en Ytske Basset, de twee vrijwilligers van de Timanshof bibliotheek, blijft de leeszaal vanaf nu altijd open. Ook op zondag en in de avonduren kunnen bewoners een boek of puzzel komen lenen of terugbrengen. Met dit nieuwe beleid willen we ook rekening houden met het milieu én onze portemonnee: “Geen mensen in de leeszaal? Dan is het licht uit!”

Ytske Basset steekt graag haar handen uit de mouwen. Op maandagmorgen schenkt ze koffie in de Boekelozaal, de gemeenschappelijke huiskamer van de Timanshof. Daarnaast is ze elke dag wel even in de bibliotheek van de Timanshof te vinden, waar ze de boeken en puzzels op de juiste plek terugzet in de kasten. Ze houdt zelf erg van lezen en puzzelen en leent regelmatig een boek of puzzel uit 'de leeszaal', zoals ze de bibliotheek steevast noemt.

Wat is jouw taak bij de bibliotheek?

"Opruimen, opruimen, opruimen! Als bewoners de geleende boeken terugbrengen, dan is het de bedoeling dat ze die op tafel leggen. Mensen hebben het daar moeilijk mee en zetten ze zelf terug in de kast, op de verkeerde plek. Ik loop daarom de kasten langs om alles weer op de goede plek te zetten: op alfabetische volgorde van de schrijversnaam. Ik heb veel geluk met de andere vrijwilliger, Jan Willem Küchler. Samen houden we de leeszaal netjes en gastvrij."

Hoe kwam je op het idee om vrijwilligerswerk te doen in de bibliotheek?

"Ik ben ervoor gevraagd omdat ze weten dat ik wil bijdragen. Zolang ik het kan, wil ik graag wat doen. Ik schenk ook eens per week koffie in de Boekelozaal, maar dat begint mij te zwaar te worden, ik ben tenslotte al negentig."

Waarom wil je graag bijdragen?

"Omdat ik hier woon, zie ik het als mijn plicht. Maar ik heb er ook plezier in. Er is een mevrouw, die is bijna blind, en die help ik dan bij het uitzoeken van een grootletterboek. Dat geeft mij voldoening."

Houd je zelf van lezen?

"Jazeker, ik lees ongeveer een boek per week, en puzzelen vind ik ook heerlijk. Ik leen boeken en puzzels uit onze eigen leeszaal. Daarnaast ben ik lid van de gewone leeszaal in het dorp."

Wanneer heb je het lezen ontdekt? Hield je als kind al van lezen?

"Van mijn zesde tot tiende jaar heb ik de oorlog meegemaakt. Toen was er geen tijd om te lezen, ik herinner me vooral dat ik voor alles in

de rij moest staan. Op de middelbare school moest ik literatuur lezen, maar dat vond ik niet altijd leuke boeken. Het lezen heb ik pas ontdekt toen ik in verwachting was van mijn eerste. Vroeger moesten getrouwde vrouwen stoppen met werken. Daardoor had ik opeens heel veel tijd om te lezen."

Wat voor een werk heb je gedaan?

"Ik ben opgeleid als boekhouder en heb altijd administratief werk gedaan. Bij het eerste kantoor waar ik werkte, moest ik elke week zakjes met geld uittellen voor de weksalarissen. Met een auto werd ik naar de bank gereden en met het salarisgeld voor al het personeel in mijn handen, werd ik weer terug naar het kantoor gebracht. Er reed iemand mee om mij in de gaten te houden. Het ging tenslotte om veel geld. Eén keer miste ik tien cent. Ik heb eindeloos vaak alle zakjes opnieuw geteld, want het moest natuurlijk wel kloppen. Het dubbeltje hebben we gelukkig teruggevonden: het was in iemands broekspijp gevallen. Voor het werk van mijn man zijn we met onze drie kinderen van Den Haag naar Wageningen verhuisd. In Wageningen ben ik weer begonnen met werken: boekhouden, boekhouden, boekhouden. Voor twee schildersbedrijven en een bakkerij heb ik de belastingadministratie opgezet en bijgehouden."

Heb je het lezen meegekregen in je opvoeding?

"Nee, helemaal niet. Mijn vader was tuinder en mijn moeder tuindersdochter. Zij waren altijd buiten bezig en ik moest hen altijd helpen, dat kwam ook door de oorlog. Het plezier in lezen is echt een eigen ontdekking. Als ik eenmaal met een boek begin, ga ik achter elkaar door totdat ik het uit heb. Mijn jongste zoon houdt ook van lezen, mijn dochter leest niks en mijn oudste zoon leest alleen voor zijn werk."

Heb je een leestip voor de andere bewoners?

"De meeste boeken van Danielle Steel vind ik prachtig. De verhalen zijn weliswaar verzonnen maar ze spelen wel af in de werkelijkheid. De geschiedenis en politieke partijen kloppen met de realiteit. Het zijn spannende verhalen en ondertussen leer je ook interessante feiten over de wereld."

In verbinding met de natuur

Van het h'ART is de rubriek waar het bestuur een aantal onderwerpen van de bestuurstafel deelt.

De natuur heeft voor ons allemaal een speciale betekenis. Het roept beelden op van de schoonheid en complexiteit van het leven om ons heen. Of we nu herinneringen ophalen aan wandelingen in een prachtig bos, of een moment van rust vinden in een kleurrijke tuin, de natuur verbindt ons met onze omgeving. De zorg voor de natuur is tegenwoordig belangrijker dan ooit. In ons dichtbevolkte land staan we op dit punt vaak voor moeilijke en soms pijnlijke keuzes. Als bestuur hebben we ook voortdurend te maken met de zorg voor het welzijn van de bewoners van de huizen en de keuzes die dit met zich meebrengt. Graag vertellen we je meer over wat we als bestuur doen.

De uitbreiding van Timanshof: balans tussen groei en rust

In het afgelopen jaar werden we geconfronteerd met de beslissing van Woonstede om de Timanshof uit te breiden. De vraag is dan hoe je als bestuur daarmee omgaat. Dit biedt een prachtige kans voor velen die op de wachtlijst staan om hun wens voor een fijne woonplek te

realiseren. Echter, voor de huidige bewoners brengt een uitbreiding onrust en mogelijk tijdelijke overlast met zich mee. Als bestuur zullen we ons vanzelfsprekend inspannen om die overlast zo veel mogelijk te beperken.

Terugblik en vooruitblik

Afgelopen zomer vierden we het 50-jarig bestaan van de Timanshof en de VRSSH. We kijken met een goed gevoel terug op dit jubileum. Net zoals de natuur het ritme van de seizoenen kent, kennen wij als bestuur het ritme van beleidsplanning, begroting en jaarverslag. De herfst is het moment om keuzes voor het nieuwe jaar vast te stellen en om het financiële plaatje rond te maken. In het voorjaar is het letterlijk en figuurlijk tijd om de balans op te maken van alles wat we in het afgelopen jaar hebben gedaan. Onze ANBI-status vereist bovendien transparantie, wat betekent dat we onze resultaten delen en open zijn over de manier waarop we onze gelden besteden. Dit is niet alleen een vereiste, maar een waarde die wij als bestuur hoog in het vaandel dragen.

Vrijzinnigheid en verbondenheid met de natuur

Bij de besluiten die we als bestuur nemen, vooral bij giften aan derden, zijn de beginselen van vrijzinnigheid richtinggevend. Respect voor elkaar en voor de natuur zijn daarbij kernwaarden.

Vertrouwen

Voor de jaarwisseling hebben we eerst de donkere dagen voor kerst, en daarna de lange, doorgaans sombere januarimaand. Als je dan naar buiten kijkt naar de kale bomen en struiken, vraag je je af of de natuur wel in staat is zich te herstellen van al die koude dagen. Dan denk ik terug aan die ochtend waarop uit het niets alle bomen met een lichtgroene waas weer zijn uitgelopen, en heb ik het vertrouwen dat het ook dit keer weer goed komt.

Wij wensen je hele fijne feestdagen en een goed en gezond 2025.

*Derkjan Niezing
Penningmeester in het bestuur van de
VRSSH*

Meintje Korporaal is 100 jaar

Meintje Korporaal is de derde bewoonster uit de Roosebrink die 100 jaar is geworden. Omdat dit zeer bijzonder is, hebben onze coördinatoren bewonerszaken Pieternel en Lizanne haar levensloop op papier gezet en voorgedragen aan de jubilaris en haar gasten. Uit eerbetoon publiceren we een samenvatting van deze verjaardagsspeech in ons huismagazine.

Het eerste unieke cadeau dat Meintje bij haar geboorte van haar ouders kreeg, is natuurlijk haar voornaam. Meintje is afgeleid van Meine. Meine is een eenstammige Friese verkorting van Germaanse namen die met 'mein' of 'megin' begonnen. Deze naamstam betekent 'kracht, sterkte'. Kracht en sterk!! Het levende bewijs is Meintje zelf, die in goede gezondheid 100 jaar is geworden.

Meintje is geboren op 19 juli 1924 in Stiens, een dorpje dat 7 km boven Leeuwarden ligt. Ze was het oudste kind van Yde Hempenius en Lolkje Bouma. Vader was opperman in de

bouw en moeder huisvrouw. Twee jaar later werd haar broertje Ysbrand geboren. Toen Meintje 6 jaar was, verhuisde het gezin naar Leeuwarden. In de Friese hoofdstad hebben haar ouders een café-restaurant overgenomen.

Toen Meintje 11 jaar oud was, gebeurde er iets vreselijks: haar beide ouders verongelukten. Meintje en haar broertje werden ondergebracht bij Pake en Beppe, de ouders van haar vader, in Stiens. Deze hebben haar verder opgevoed. Een moeilijke tijd brak aan, waarin alles in het teken bleef staan van het overlijden van haar ouders.

Meintje was een goede leerling maar doorleren zat er niet in. Ze doorliep de huishoudschool en ging bij een kapper in de huishouding werken, dit heeft ze tien jaar gedaan. In haar vrije tijd speelde ze mee in operettes van de zang- en toneelvereniging, waar ze goede herinneringen aan heeft.

Na de oorlog kreeg Meintje verkering met Klaas Korporaal. Na vijf jaar, in 1950, zijn ze getrouwd. Ze kregen drie

kinderen: Yde, Anja en Karin. Inmiddels zijn daar negen kleinkinderen en ook vijf achterkleinkinderen bijgekomen. Daarmee beschouwt Meintje zichzelf als een rijk mens!

Door het werk van Klaas bij de Nizo heeft het gezin Korporaal op meerdere plaatsen gewoond, waaronder vijf jaar in Noord-Holland en later in Olst en Ede. Meintje was moeder en huisvrouw en runde het gezin. Door het harde werken van Klaas konden ze zich op een gegeven moment een auto en caravan veroorloven. Daarmee maakten ze mooie reizen, waaronder naar Duitsland, Zwitserland of Denemarken. De grote hobby's van Meintje waren voetbal kijken en sjoelen. Ook in de Roosebrink heeft ze nog een aantal jaar fanatiek gesjoeld en ook wel eens de sjoelcompetitie gewonnen.

Op 93-jarige leeftijd besloot Meintje om vanuit Friesland naar Wageningen te verhuizen, waar ook dochter Anja woont. Inmiddels woont ze ruim zeven jaar met veel plezier in de Roosebrink, waar ze regelmatig bezoek krijgt van haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen.

TIMANSHOF

Terugblik op 50-jaar Seniorenhuisvesting Zuid-Veluwe & de Timanshof

Op 9 juli 2024 hebben de bewoners van de Timanshof gevierd dat hun Timanshof, alsook Seniorenhuisvesting Zuid-Veluwe, 50 jaar bestaat. Met dank aan de feestcommissie kijken de genodigden – waaronder Graaf Timon en Gravin Aleida – terug op een onvergetelijk jubileumfeest.

ROOSEBRINK

Bijzonder cadeau

De bewoners van de Roosebrink hebben een prachtig kunstwerk aan de Timanshof geschonken, zie foto. Het beeld staat symbool voor samenwerken: 'Samen de krachten bundelen'.

ROOSEBRINK/ALEIDAHOF/TIMANSHOF

Rondje Schulp

Het bestuur heeft alle bewoners van de Aleidahof, de Roosebrink en de Timanshof een 'rondje Schulp' aangeboden om de mijlpaal van 50 jaar Timanshof te markeren.

ROOSEBRINK EN ALEIDAHOF

Feestjaar voor de Roosebrink en de Aleidahof

In 2025 bestaat de Roosebrink 35 jaar!

Seniorenhuisvesting Zuid-Veluwe gaat dit heuglijke feit vieren met de bewoners van de Roosebrink. De datum is al geprikt: donderdag 26 juni 2025. Oproep aan alle bewoners van de Roosebrink die op het feest willen zijn: zet de datum in je agenda.

In 2025 bestaat de Aleidahof 25 jaar!

De Aleidahof, ons jongste huis, is in het jaar 2000 geopend. Seniorenhuisvesting Zuid-Veluwe wil het 25-jarig jubileum met de bewoners van de Aleidahof vieren, en wel op dinsdag 1 juli 2025. Aan alle bewoners van de Aleidahof, die er dan bij willen zijn: zet deze datum alvast in je agenda!

Twee feestcommissies

Voor beide jubileumfeesten is er per wooncomplex een feestcommissie opgericht, bestaande uit bewoners. Enerzijds denken de commissies mee over de invulling van het feest. Anderzijds steken zij op de dag zelf hun handen uit de mouwen. Vele handen maken zo licht werk.

ROOSEBRINK

Lezing over Oud Wageningen

Onder het thema Oud Wageningen heeft de werkgroep Ontwikkeling afgelopen oktober een inspirerende bijeenkomst georganiseerd. De werkgroep, bestaande uit vier bewoners van de Roosebrink en een wooncoördinator, is in het leven geroepen om meer nadruk te leggen op de O van Ontwikkelen. De bijeenkomst bestond uit twee delen. Het begon met een lezing, bestaande uit beeld en geluid, verzorgd door vrijwilligers van Historische Vereniging Oud Wageningen. Hierna kon men in de recreatiezaal een expositie met unieke beelden van Oud Wageningen bewonderen. Voor het samenstellen van deze expositie zijn leden van de werkgroep alle deuren van de Roosebrink langs geweest om onder de bewoners zelf de beelden te verzamelen. Deze foto's zijn vervolgens door een andere bewoner gefotografeerd. Dit alles leverde een mooie fotocollage op, die ook veel herinneringen losmaakte. Naderhand zijn de foto's ook door kinderen van bewoners en anderen uitvoerig bekeken. Het was een leerzame bijeenkomst, die naar meer smaakt!

TIMANSHOF

Inloopmarkt over bouwplannen de Timanshof

Om bewoners goed op de hoogte te houden van de verbouwing en nieuwbouw van de Timanshof, organiseerde Woonstede op 5 november een inloopmarkt. Het voorlopige ontwerp, dat is ingediend bij de gemeente, was te bezichtigen. Daarnaast was er volop gelegenheid om vragen te stellen, onder andere over de tijdelijke verhuur van de reeds vrijgekomen woningen. Hoewel de verbouwing en nieuwbouw van de Timanshof nog af en toe voor onrust onder de bewoners zorgt, verloopt de communicatie goed. Via de Klankbordgroepen hebben de bewoners hun standpunten en wensen kenbaar gemaakt. In zijn algemeenheid zijn de leden van deze klankbordgroepen tevreden over de gang van zaken. Door de nieuwbouw zal de Broek-Akker weggaan. Vrijwel alle activiteiten worden overgeheveld naar de Commanderie. Dit gebouw wordt verbouwd en krijgt de functie van het nieuwe buurthuis in Bennekom. Ons is beloofd dat Woonstede en Malkander (de huurder) ons hierover zelf tijdig en goed gaan informeren. Wij houden hierbij een vinger aan de pols.

Colofon

Dit is een uitgave van de Vrijzinnig Religieuze Stichting Seniorenhuisvesting 'Zuid-Veluwe'.

Correspondentieadres

Hof van Sint Pieter 27, 6721 TN Bennekom
0318 43 11 34 | info@vrssh-zuidveluwe.nl
www.vrssh-zuidveluwe.nl

Eindredactie Annelijn Steenbruggen

Ontwerp en vormgeving Tim Jacobs - identim

Redactie Annelijn Steenbruggen m.m.v. Lizanne Kik en Pieter van Giersbergen

Fotografie John Voermans, Annelijn Steenbruggen

Druk Drukkerij van Ree

Liefde voor groen

De hoofdingang en gemeenschappelijke huiskamer van de Timanshof zijn opgevrolijkt met bloemstukken. Een bloemist uit het dorp vult de vier plantenbakken. Bewoner Bart van den Hul tovert ze om tot bloemrijke prachtstukken.

De vier bloemstukken in de Timanshof zien er prachtig uit. Wat is jouw geheim?

"Twee keer per week verzorg ik de bloemen en planten. Ik geef ze water én veel liefde. Ik vind het mooi als ze uitbundig gaan bloeien. Afgelopen zomer heb ik stokken in de plantenbakken gezet zodat de bloeiërs mooi omhoog konden klimmen. Mijn medebewoners waarderen wat ik doe en geven mij vaak een compliment."

Sinds wanneer zijn bloemen jouw hobby?

"Ik ben al 65 jaar gelukkig getrouwd. Onze eerste woning was een oud boerenhuisje. Het was best primitief. We hadden geen waterleiding maar een pomp achter het huis en we sliepen in een bedstee. Maar we hadden wel een hele mooie bloementuin en grote moestuin. Daar is mijn bloemenhobby begonnen. Na tien jaar zijn we verhuisd naar de Korenlaan in Bennekom waar we vijftig

jaar met plezier hebben gewoond. Daar hadden we ook een grote en gevarieerde bloementuin, waarin alle seizoenen wat te beleven was. Toen ik meedeed met de mooiste tuin van Bennekom heb ik zelfs de eerste prijs gewonnen."

Je hebt veertig jaar bij de Plantenziektenkundige Dienst (PD) in Wageningen gewerkt. Bloemen zijn dus niet alleen je hobby maar ze waren ook je beroep. Hoe kwam dit werk op je pad?

"Het plan was dat ik timmerman zou worden maar al snel had ik het gezien op de technische school. Ik ben toen kranten gaan lopen. Via via heeft mijn moeder een beter baantje voor mij geregeld bij de PD. Binnen een week kon ik daar aan de slag. Ik vond het leuk werk. Omdat ik graag

in rang wilde stijgen, heb ik in mijn vrije uren de bloemistenopleiding en tuinbouwschool gedaan."

Wat deed je bij de PD?

"Ik heb veertig jaar bij de PD gewerkt, waarvan twintig jaar in de bloembollen. Op een groot veld teelden wij verschillende bloembollen en onderzochten welke virussen en aaltjes daarin voorkwamen. Voor feesten werd ik gevraagd om de bloemstukken te maken. Onderin grote vazen legde ik oase en daarin stak ik eerst groen, zoals coniferentakken, en daarna kleepte ik het aan met bloemen. Het waren prachtige bloemstukken waar ik een paar dagen mee bezig was. Daar denk ik met trots aan terug."

Heb je de liefde voor groen meegekregen van je ouders?

"Eigenlijk wel, mijn vader had een grote tuin maar het tuinieren heb ik niet van hem geleerd. Het meeste heb ik mijzelf aangeleerd. Later heb ik nog veel bijgeleerd op school."

Heb je nog andere hobby's?

"Jazeker! Ik houd van fietsen, vissen, jeu-de-boules en biljarten. Ook vind ik het leuk om samen met mijn vrouw een tourtje met de auto te maken."